

Leeuwarden wint op kwaliteit

Citation for published version (APA):

de Wilde, R. (2013). Leeuwarden wint op kwaliteit. *Dagblad de Limburger - Limburgs Dagblad*.

Document status and date:

Published: 11/09/2013

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

HET BETOOG Maastricht maakte zaken zelf complex, oudere heren domineren

Leeuwarden wint op kwaliteit

door **Rein de Wilde**

‘**D**e keuze voor Leeuwarden is een devaluatie van het begrip Culturele Hoofdstad! Een laffe keuze! Wat een vooringenomen jury! In de Limburgse media passeerden de afgelopen dagen talrijke oneigenlijke redenen voor de slag die Leeuwarden ons toebrecht. Op zich begrijpelijk: wie wordt afgewezen neigt er altijd toe om eerst de beoordelaar de schuld te geven.

Maar bij al het geklaag over de jury raakt het belangrijkste vergeten. Volgens de Europese richtlijn waarnaar de juryleden moeten werken, beoordelen ze de kwaliteit van een cultureel programma. En hierin blinkt Leeuwarden uit. Een driedaags poëziefestival over de rol van de zee in het leven van Europeanen, een opdrachtcompositie die een jaar lang in heel Europa zal klinken, om te beginnen gespeeld door vier brassbands op de vier uiterste grenzen van Europa, een groot aardappeldiner samen met de Maltese Culturele Hoofdstad op een kilometerslange dijk, in alle Elf Steden fonteinen gemaakt door elf nationale en internationale topkunstenaars als Daan Roosegaarde en Marina Abramovic.

Maastricht heeft ook een programmering bedacht, maar presenteert deze met veel meer slagen om de arm. De jury zou niet tegen complexiteit kunnen, is een ander gemaakt verwijt. Maar Maastricht maakt zaken zelf complex, door niet voluit met uitgewerkte voorstellen te komen. Veel moet nog worden bedacht: in 2014 zouden duizenden mensen met programma-ideeën moeten gaan brainstormen rondom 81 tafels. Lieve help, wie heeft dit verzonnen?

Sommige voorstellen zijn heel origineel, zoals een toneelstuk over de A2 langs de A2, maar het wauw-effect van de Friese voorstellen ontbreekt bij de meeste. Veel woorden over hoe iets georganiseerd wordt, welke steden allemaal meedoen, maar de verbeelding wordt zelden geprikkeld.

Ook valt een grote tegenstelling op. De generatie geboren in 1992 is ‘het symbool en het gezicht van Maastricht 2018’, schrijft Maastricht opgetogen. Maar de eerste zestien projecten zijn allemaal tamelijk ouwelijk. De oudere heer Geert Mak moest een grote Europese Lentereis gaan aanvoeren, jongeren mochten mee, maar genoemd bij naam worden verder alleen mannen op leeftijd. De gearriveerde regisseur Johan Simons ging er theater van maken.

Er zouden programma’s komen over Karel de Grote, over processies, over de kunst van het verzamelen (niet echt een jeugdthema), herinneringen aan WO I en II worden opgehaald, en alsof het niet op kon, gingen choreografen, beeldende kunstenaars en componisten ‘op onderzoek naar dans in relatie tot het oudere lichaam’.

Jazeker, pop was ook aan bod gekomen en gebreakdanst zou er zeker worden, jongeren kregen zelfs eigen ‘productie-hubs’, maar wie uiteindelijk de baas blijven maakt de Maastrichtse tekst onbedoeld heel duidelijk: bestuurders en andere oudere heren. De jury was niet zo van de krijtstreep, die conclusie kunnen we veilig trekken.

Gouverneur Theo Bovens sprak na de juryuitslag verstandige woorden: we hebben geen plan B nodig maar een plan C, van Cultuur. Tachtig culturele instellingen in de regio hebben deze handschoen al voortvarend opgepakt en een intentieverklaring ondertekend voor een gezamenlijk alternatief programma. Laten we dat programma Grenzeloos 14-18 noemen: vijf jaar lang, geen Maastrichtse dominantie maar van de hele regio.

Prof. dr. Rein de Wilde is decaan van de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschap-